

KRATKA DNEVNA ZGODBA

FRANK UDOVČ, Little Falls, N.Y.:

SPOMENIK POD LIPO V CERKNICI

(IZ MOJIH SPOMINOV)

V začetku svetovne vojne je bilo vse zmešano. Pod orožje so pobrali vse, staro in mlado...

— Tukaj čakaj, da prideš na vrsto! In tako se čakal ves dan, ko sem pa imel prvi na vrsto...

— Za tobak sem bil že včeraj tukaj, pa ste mi rekli, naj danes pridem. Danes nimam pa še drugo prošnjo.

— Kaj pa takega? — me vpraša? — Cukra nimam, nimam moke in jesti nimam kaj.

— Ampak tudi tega ne dobiš, ker nimam, dobi pa boš še drugi mesec.

— Jaz pa vprašam, če misli, da se bom ta mesec po travi pasel.

Samo grdo me pogleda, in šla vsak svojo stran, brez besede.

Tako sem ostal brez vsega. Da nisem imel prijateljev, bi moral od gladu konec vzeti.

Par teh ničvrednih gospodov se je bala vsa okolica. Pobirali so tudi živino za državo.

Vojska je minula, Avstrija propala in tako je propalo vse ostalo.

Županstvo je šlo precej v druge roke, in tako so se tudi druge stvari menjale.

Zdaj pa pride zgoraj omenjeni spomenik. Lepe svote jim je prinesel za uboge matere in za otroke padlih očetov.

Ko se je pa vse preobrlo, se je tudi od dušnih pastirjev blagoslovljen spomenik prevrnil.

Vlačili so ga gor in dol po trgu, ko pa pridejo žnjim na most, ga vržejo v vodo.

Tako je bilo konec njegove slave. Spomenik je bil napravljen iz lesa; kakšnega ne vem.

Jaz mu rečem, naj gospodinja vpraša, da je ona gospodar. Ona mu reče, naj se samo z mano zmeni.

— Intri ob sedmih moraj priiti s konji in sanki pripelji na plac pod lipo.

— Jaz ga pa samo gledam in ga vprašam, od kdaj so ušem peroti zrastle, da zdaj letijo.

— Če ne boš tiho, te bom dal zapreti.

Rečem mu, naj samo napravi, kar misli, da ne bo prepozno za sneg vozit, naj pa le drugega dobi, če ne naj pa pod lipo stoji.

Malo težko je govoril in sem moral dolgo čakati predno je dal besedo: — Boomo viideli! — in se obrne in odide.

Vsi so bili enako visoki. Nekoč se

je začel Tone nad dekleti znašati. Rekel je, da mislo za drugo kakor da bi žafjo iz njih kihal.

Tako so ravnali ti gospodje misleč, da bo vojska kar naprej, da ne bo nikdar več konca ne kraja.

Nekoč so še g. župnik oznanili, da kdor ima kaj srebrnega denarja, da ga mora prinesiti zamenjati za papirnatega.

Tam so bili tačas madžarski vojniki, ki jim nobene stvari ni manjkalo. Posebno pri dekletih so imeli dosti pravice.

— To so fantje, kar napravijo, noben nič ne zre od njih. In res se ni od nobenega nič gredelo.

In prišlo je tudi temu grdemu postopanju enkrat do kraja.

— Vsake reči je pa enkrat konec. In prišlo je tudi temu grdemu postopanju enkrat do kraja.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

— Tako je bilo vse drug z drugim in drug po drugem, misleč, da bo svetovna vojna kar naprej divjala in da ne bo nikdar več konca.

GROENLANDSKI LEDENIKI Dr. Sorge, znani član Wegenerjeve ekspedije v Groenlandu, razpravlja v neki strokovni reviji o ledeniku Rinku v tej deželi...

Ali imate Koledar za l. 1933 Za 50 centov dobite 160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA — POVESTI, ČLANKI IZ ZEMLJEPISJA, ZGODOVINE IN NARAVOSLOVJA. — POLEG TEGA SPISOV DVEH NAŠIH PISATELJEV TROHE IN RUPNIKA; PESMI BUKOVINSKEGA IN OPIS NAŠEGA "SEVERNEGA ROMARJA" PLANINŠKA.

Slovenic Publishing Company 216 West 18th Street New York, N. Y. Pošljite naročilo še danes!

VAMPIRJI VELEMESTA Spisal EMILE GABORIAU ROMAN

84 — Pojasni vse našemu prijatelju, povej mu, da veva marsikaj... Zdravnik je stopil k Paulu, ga prijel za roko in dejal Catenaeu: — Ti trdiš, da ta fant ni sin vojvode de Champdocea, ker ne vidiš na njem znamenj, za katera si zvedel... Znamenja bi bila na njem, če bi naju bil pravočasno opozoril na to kol vester družabnik. Sicer pa bodo na njem tistega dne, ko ga prestavimo vojvodi. — Kaj, ti bi hotel... — Dovolj, da povem do konca Ko bi bil Paul v zgodnji mladosti, ko še ni bil star dvajset let, poparjen na rami s krpom, da bi se mu bila olupila koža in mu ostala gnobja rana bi bil imel zdaj široko brazgotino posebne oblike... Catenae je prikimal. — Da, res je. — Na terej, poslušaj dobro, Catenae. Ves, kaj storim ko se danes razidemo? Vzajem Paula s seboj v ordinacijsko sobo. Položim ga na mizo, markotiziram ga, da ne bo čutil bolečin, potem mu vtisnem s pomočjo neke tekočine v kožo brazgotino iste oblike, kakor jo je imel sin vojvode de Champdocea, namreč trorepato brazgotino s središčem na lopatici, enim repom na hrblju, drugim na prsih, tretjim pa na roki. — To je pa res peklenški naklep! — je menil advokat. — O! — Toda na nekaj ste pri tem pozabili. — Pa menda vendar ne? — Da. Pozabili ste, da sveže brazgotine ni težko spoznati. — Na to imam že pripravljen odgovor, — se je nasmehnil zdravnik. — Jamečim ti, da postane brazgotina s pomočjo posebnih obvez čez dva meseca taka, da je noben zdravnik ne bo spoznal za svežo. Ves, Catenae, homocopatija je imenitna reč. In pripomnil je: — Zdaj je pa že čas, da gremo obedovat. Pojdiva, Paul. Toda mladenič se ni ganil in šele zdaj so možakarji opazili, da leži ubogi dečko napol onesveščen. Moral so mu zmociti senca z mrzlo vodo, da je prišel k zavesti. — Kaj! Že same misli na tako nedolžno operacijo ste se tako prestrašili? — Paul je žalostno odkimal z glavo, rekoč: — Ne, saj se nisem vstrašil operacije. — Kaj pa vam je? — To ni strah, temveč zavest, da vem, da živi, da ga poznam... — je odgovoril z drhtečim glasom. — Koga poznate? — so vprašali možakarji, misleč, da se je njihovemu učencu zmešalo. — Njega... sina vojvode de Champdocea! — Če bi bila udarila v pisarno strela, bi groza ne bila večja. — Pojasnite nam, kaj hočete reči s tem! — je dejal Mascaret, ki si je bil prvi opomogel od presenečenja. NADALJEVANJE SLEDI

Ljubiteljem leposlovja Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne. Knjigarna "Glas Naroda"

Mali Oglasi imajo velik uspeh. Prepričajte se!

